

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/76/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720010124
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3720010124.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému Z. K., nar. XX.XX.XXXX v P. V., trvale bytom mesto P. V., okres P. V., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Žilina, pre pokus trestného činu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Tr. zákona a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 10. septembra 2020 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 04. júna 2020, pod sp. zn. 1T/43/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného Z. K. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 04. júna 2020 pod sp. zn. 1T/43/2020 bol obžalovaný Z. K., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného z pokusu trestného činu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Tr. zákona tom skutkovom základe, že

dňa 25. januára 2020 asi o 15.00 h pod vplyvom alkoholu vošiel do izby číslo XXX-XXX v ubytovni O. s P. na ulici F. P. číslo XXXX/XX v P. V., a to za pomoci pravého kľúča, ktorý mu bezprostredne predtým poskytla nájomníčka G. M., kde v izbe v kresle sedel L. M., ktorého obvinený Z. K. bez predchádzajúceho fyzického alebo verbálneho konfliktu fyzicky napadol tak, že ho dreveným valčekom o dĺžke 42 cm a priemere 4 cm, ktorý si priniesol so sebou v rukáve bundy, najskôr udrel do oblasti hlavy nad ľavé ucho, na čo sa L. M. začal brániť tým, že zodvihol ruky a chránil si hlavu, na čo ho obvinený Z. K. začal týmto valčekom udierať do rúk a hornej časti tela, celkovo ho udrel asi dvadsaťkrát, potom z vrečka bundy vytiahol lano s tvrdou gumovou guľou na konci, ktorou ho ešte jedenkrát udrel po ruke, na čo L. M. spadol z kresla na zem, kde zostal ležať, kedy sa mu obvinený Z. K. vyhroził, že ak to oznámi na políciu, tak ho zabije, čím L. M. spôsobil tržnú ranu v spánkovej krajine vľavo dĺžky 1 cm, podkožné krvácanie v spánkovej krajine vľavo, zlomeninu šupiny ľavej kosti spánkovej s vpáčením kostného úlomku smerom do lebky, malé ložisko krvácania v mozgovom tkanive v spánkovej oblasti vľavo, zlomeninu 5. záprstnej kosti pravej ruky, pomliaždenie a povrchovú odreninu ľavého ramena a ľavého lakťa, otras mozgu, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť od 25.01.2020 v trvaní najviac 41 dní, s obmedzením v obvyklom spôsobe života od 25.01.2020 v trvaní najmenej 4 týždne, spočívajúcom v hospitalizácii, v bolestivosti zranení a v obmedzení pohyblivosti, pričom opakované útoky dreveným valčekom voči L. M. smerovali na jeho životne dôležitý orgán - mozog, čím týmto konaním bol ohrozený jeho život, pričom k závažnejším následkom nedošlo z dôvodu obranného postavenia rúk poškodeného, ktorými zabránil uplatneniu plnej intenzity dopadajúceho zraňujúceho predmetu - dreveného valčeka na jeho hlavu.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný Z. K. odsúdený podľa § 155 odsek 1 Tr. zákona s prihladnutím na §§ 36 písm. l), písm. n), 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2 a

§ 41 odsek 1 Tr. zákona na nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písm. a) Tr. zákona bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia vecí - dreveného valčeka o dĺžke 42 cm a priemeru 4 cm. Podľa § 73 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona okresný súd uložil obžalovanému aj ochranné ambulantné protialkoholické liečenie. V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody okresný súd rozhodol tak, že podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému L. M. nar. XX.XX.XXXX, bytom P. V., F.. P. XXXX/XX škodu titulom bolestného za 215 bodov - 4.355,90,- Eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, v lehote 15 dní napadla odvolaním obžalovaného obhajkyňa L.. R. M.. V písomnom odôvodnení uviedla, že odvolanie podáva proti výrokom o uloženom nepodmienečnom úhrnnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu, pričom ostatné výroky v napadnutom rozsudku nenamieta. Ďalej uviedla, že už na hlavnom pojednávaní obžalovaný poukazoval na skutočnosť, že od samého počiatku trestného stíhania spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, keď sa ku všetkému priznal. Trval na tom, aby bol predvedený na policajnú stanicu, kam sa dobrovoľne ustanovil a čakal na svoj výsluch. Do predmetného incidentu s poškodeným bol riadne zamestnaný a ako bolo preukázané, ku všetkému bol vyprovokovaný a navedený svojou manželkou a manželkou poškodeného a svoju úlohu zohral aj alkohol, ktorý predtým požil, pričom manželke poškodeného, pani M. ani nebolo vznesené obvinenie za návrh k trestnému činu, keď ale bolo preukázané, že to bola ona, ktorá mu dala kľúče od ich bytu a prikázala mu, aby poškodenému dal „riadne po papuli“. V dôsledku uvedeného však orgány činné v trestnom konaní iba zrušili jeho obvinenie pre porušovanie domovej slobody. Práve z dôvodu uloženia miernejšieho trestu obžalovaný argumentoval s tým, že v konečnom dôsledku poškodený ani neutrpel závažnejšie zranenia tak, ako tieto poškodený sám prezentoval a ako ich ustálila znalkyňa U.. Z. B.. Poškodený ani nedodržiaval stanovený liečebný režim, podpísal reverz a išiel pracovať do Českej republiky a preto o troj alebo šesť týždňovej práceneschopnosti nie je možné ani hovoriť. Ďalej uviedla, že na konfrontáciu sa poškodený neustanovil a v záujme urýchlenia preto obžalovaný urobil vyhlásenie o uznání viny, ktoré okresný súd prijal. Pritom poukazoval na všetky pre neho priaznivé okolnosti pre uloženie podmieneného trojročného trestu odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou a dohľadom probačného a mediálneho úradníka, s uložením primeraných povinností a obmedzení, ktorý trest ona i obžalovaný považujú za primeraný a dostatočný. Pokiaľ bol obžalovaný na slobode, býval u svojich rodičov. Medzičasom mu však zomrel otec a matka preto potrebuje jeho pomoc. Manželka obžalovaného si našla iného partnera, do ich bytu sa nechce vrátiť. Dieťa, ktoré má s ňou je ťažko zdravotne postihnuté a umiestnené v ústave. Na slobode by mohol pracovať a podrobovať sa aj uloženej ambulantnej liečbe. Uvedomil si nesprávnosť svojho konania a už samotná väzba je pre neho dostatočným ponaučením. S manželkou sa hodlá rozviesť, pretože pod jej vplyvom a vplyvom alkoholu páchal trestnú činnosť. Pomocnú ruku má od svojej matky a sestry, ktoré sú presvedčené, že manželka obžalovaného má najväčší podiel viny na tom, čo sa stalo, pričom obžalovaný urobil iba to, o čo ho žiadala a on ju bezhlavo poslúchol so strachom, aby ju nestratil, pretože mala s poškodeným vzťah. Práve ona mu z okna vyhodila drevený valček. Chce začať nový a riadny život občana. Uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody považuje za kontraproduktívny a na slobode má väčšiu šancu nahradiť spôsobenú škodu. Preto navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku v napadnutom rozsudku okresného súdu zrušil výroky o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu a aby mu odvolací súd uložil primeraný podmienený trest odňatia slobody s určením hoci aj dlhšej skúšobnej doby, s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním počas určenej skúšobnej doby.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedla, že na rozdiel od názoru prokurátorky krajskej prokuratúry je toho názoru, že obžalovanému postačuje uloženie výchovného podmieneného trestu odňatia slobody tak, ako ho navrhla uložiť v písomnom odôvodnení odvolania na podklade dôvodov, na ktoré tam poukázala v prospech obžalovaného, ktorý už medzitým začal s pozitívnou zmenou vo svojom živote, keď sa už právoplatne rozviedol s manželkou, ktorá počas ich spolužitia na neho negatívne vplývala. Obžalovaný má i naďalej podporu u svojej rodiny (matka a sestra), u ktorých má možnosť bývať. Chce sa zamestnať a nahradiť spôsobenú škodu. Navrhla, aby odvolací súd rozhodol spôsobom tak, ako je uvedené v písomnom odôvodnení odvolania.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje so všetkým, čo uviedla jeho obhajkyňa právom konečného návrhu. Ďalej už chce viesť iba riadny život.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 14. júla 2020, na verejnom zasadnutí dňa 10. septembra 2020 postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov o uloženom úhrnnom nepodmienečnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu v napadnutom rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného Z. K., hoci bolo podané oprávnenou osobou a včas, dôvodné nie je. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku, v posudzovanom prípade však nanajvýš iba z dôvodu uvedeného pod písmenom c) citovaného ustanovenia.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia konania, teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaním a ktorého správnosť odvolací súd ani nemohol preskúmať z dôvodu, že okresný súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny /podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/ v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestnoprávných sankcií obžalovanému Z. K., t. j. pri určení druhu a výmery trestu pri treste odňatia slobody ako aj spôsobu jeho výkonu druhu. Obžalovanému uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 155 odsek 1 Tr. zákona, vo výmere 4 (štyri) roky, s prihliadnutím na prvostupňovým okresným súdom správne zistený vyrovnaný pomer existujúcich poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa §§ 36 písm. l), písm. n), 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona a § 41 odsek 1 Tr. zákona (jednočinný súbeh oboch predmetných zločinov), so zaradením na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody do prísnejšieho ústavu na výkon tohto trestu podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona, keďže obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného skutku (iné, prísnejšie či miernejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona ani podľa názoru odvolacieho krajského súdu nie je nevyhnutné a ani opodstatnené), zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu a konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov, prvostupňovým okresným súdom správne zistený vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako aj osobu a osobné pomery obžalovaného tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku prvostupňový okresný súd a tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje. Vo vzťahu k tomu, čoho sa obžalovaný podaným odvolaním domáhal, t. j. uloženia iba výchovného trestu odňatia slobody ani odvolací súd, vzhľadom na spôsob vykonania skutku surovým spôsobom aj vzhľadom na doterajší život obžalovaného, v rozpore s vedením riadneho života, keď bol doposiaľ už 6-krát odsúdený, s opakovane ukladanými trestami odňatia slobody spojenými s ich bezprostredným výkonom, za spáchanie rôznorodej trestnej činnosti, nemali doposiaľ tieto ukladané tresty zjavne na obžalovaného pozitívny dopad smerom k vedeniu riadneho života a to ani v situácii, keď žalovanej trestnej činnosti sa dopustil obžalovaný fakticky iba krátko po tom, čo vykonal ostatný trest odňatia slobody dňa 21. októbra 2019. V žiadnom prípade neobstoja obhajobné aj odvolacie argumenty obžalovaného v tom, že na spáchanie trestnej činnosti bol navedený svojou manželkou a manželkou poškodeného. Obžalovaný, aj keď v stave po požití alkoholických nápojov, do ktorého sa však uviedol sám a za plného vedomia ako na neho požitý alkohol účinkuje si bol tiež plne vedomý následkov svojho protiprávneho konania a zodpovednosti za takéto konanie ako vyplynulo z dokazovania. Skutočnosť, ktorú podľa názoru krajského súdu nie len orgány činné v trestnom konaní nesprávne po právnej stránke vyhodnotili ale aj samotný okresný súd prehliadol, spočívajúcu v tom, že do bytu poškodeného obžalovaný vnikol skutočne neoprávnené aj napriek tomu, že dostal kľúče od manželky poškodeného len zvyrazňuje závažnosť konania obžalovaného. V tomto smere však ale nemožno opomenúť, že takýto súhlas, navyše motivovaný spáchaním trestnej činnosti nemal od poškodeného, ktorý taktiež v inkriminovanom čase požíval ústavnú ochranu svojho obydlia, do ktorého obžalovaný fakticky, bez ohlásenia vnikol, kde prekvapil a zaskočil poškodeného. Aj táto skutočnosť, ktorú nebolo možné v intenciách odvolacieho konania, pre absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného riešiť, so zohľadnením závažnosti spáchaného skutku obžalovaným a jeho doterajším negatívne vedeným spôsobom života, skôr poukazuje na neprimeranú miernosť uloženého úhrnného nepodmienečného trestu obžalovaného na samej dolnej hranici zákonnej výmery podľa najprísnejšej zbiehajúcej sa skutkovej podstaty trestného činu podľa § 155 odsek 1 Tr. zákona (sadzba od 4 do 10

rokov). Pritom ani krajský súd nezistil žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu obžalovanému podľa § 39 Tr. zákona a to i napriek prejavenej sebareflexii obžalovaného. Preto by bolo v rozpore s očakávaným účelom trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona, ak by mu bol ukladaný iba trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody a súčasne tiež v rozpore s účinkami generálnej prevencie (na ostatných potencionálnych páchatel'ov trestnej činnosti) a takto uložený trest odňatia slobody by obžalovaného do budúcnosti ani nemotivoval k tomu, aby už od páchania ďalšej trestnej činnosti v budúcnosti upustil a ani by takýto trest dostatočne nevyjadroval morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou. Uložené trestnoprávne sankcie (t. j. aj vrátane ochranného ambulantného protialkoholického liečenia, ktoré má povahu trestnoprávnej sankcie a je podporou uložených trestov) vo vzájomnom súhrne krajský súd hodnotí pozitívne smerom k naplneniu očakávaného účelu trestu v posudzovanom prípade.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného Z. K. ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e s'ťažnosť prípustná.